

колкото Елтимиръ). Аланитѣ сж били вече въ южна България, но което е по-важно, слѣдъ грабежитѣ около Neade, днесъ Иниада, на с. отъ Мидия и подъ Ахтополъ, рѣшаватъ да се оттеглятъ, като прѣминатъ Балкана. Подобно на печенеги, комани и т. н., които на пжтъ за Тракия минаваха прѣзъ проходите отъ Сливенъ до морето, тѣй и аланитѣ, вѣроятно обратно за домоветѣ си, ще сж мѣрили сжщата посока. А именно при опита имъ да се върнатъ, каталанитѣ рѣшаватъ да ги изтрѣбятъ прѣди първитѣ да минатъ Източния Балканъ. Застигнали ги въ една хубава равнина, вѣроятно около Тунджа, и вече въ българскитѣ владѣния: *entraren per Limperi de Lantzaura en un bell pla*. Тукъ се намиралъ Гирконъ, аланския водителъ съ 3,000 конница и 6,000 пѣхота, а освѣнъ това, цѣлия алански багажъ (коля, шатри), женитѣ и дѣцата имъ¹⁾. Каталанитѣ не нападнали отведнажъ аланитѣ, но почакали единъ день за да се приготвятъ, защото, прибавя Мунтанеръ, аланитѣ се считатъ за най-добри кавалеристи на Изтокъ. Слѣдъ като се окопали, чакъ на другия день, сутриньта, почнали атаката съ 1000 конника. Аланитѣ били изненадани, тѣй като не подозирали, че каталанитѣ били тѣй близо до тѣхъ. Отъ тукъ се види, че сражението е станало при гора или планина. То е било ожесточено и траяло цѣлъ день, въ който слѣдъ обѣдъ пада самия Гирконъ. Аланитѣ ударватъ на бѣгъ и заедно съ женитѣ и дѣцата си сж били сѣчени на парчета. Избавятъ се само 300 души. Боятъ станалъ прѣзъ 1308 г. (юлий). Между водителитѣ на каталанитѣ личели Монтанеръ (авторъ на хрониката), Рокафоръ, Фердинандъ Ксименесъ (по Пахимеръ: *Φαρέντας Τζιμῆς*) и т. н. Споредъ послѣдния, аланитѣ убили много каталани и туркопули, които били въ сѣюзъ съ каталанитѣ и за които Мунтанеръ примѣлчава, като намалява каталанскитѣ загуби (44 души).

Натоварени съ плячка, каталанитѣ слѣдъ това сражение прѣстояватъ за малко (въ България) и се връщатъ въ Галиполъ²⁾.

¹⁾ Възможно е, подобно на туркопулитѣ, сжщо и между аланитѣ да е имало вече покръстени. Гирконъ се нарича още и Георги.

²⁾ На връщане за тамъ тѣ се готвели да взематъ Одринъ и по пжтя за него и околността му опустошили всичко, като изкоренявали даже лозя и дървета. Ср. Lebeau, XVIII.